

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Da det under den 8. Folkeforbunds-forsamlings Drøftelse af Afrustningsspørgsmaalet fra forskellige Delegationers Side blev gjort gældende, at der er en nøje Forbindelse mellem Spørgsmaalene om Sikkerhed og Nedrustning, og at Tilvebringelsen af en større Sikkerhedsfølelse mellem Landene derfor er en Betingelse for Nedrustning, vedtog Forsamlingen den 26. September 1927 at der skulde oprettes en særlig Voldgifts- og Sikkerhedskomit . Denne Komité fik til Opgave at overveje, hvilke Forholdsregler der vil kunne yde Staterne de nødvendige Garantier i Form af Voldgift og Sikkerhed, for at de i en mellemfolkelig Overenskomst om Nedrustning skal kunne fastsætte deres Rustningsniveau saa lavt som muligt. Efter at dette Spørgsmaal havde været gjort til Genstand for en omhyggelig Undersøgelse i Voldgifts- og Sikkerhedskomit en, har denne i Overensstemmelse med de for dens Arbejde angivne Retningslinier udarbejdet Forslag til en Række Modeltraktater, der er blevet behandlet af Folkeforbundet under dettes 9. Forsamling i Genève i September 1928.

Disse Forslag indeholdt bl. a. 6 Modeltraktater vedrørende fredelig Bilæggelse af mellemfolkelige Tvistigheder, nemlig 3 flersidede Traktater A, B, C vedrørende henholdsvis Voldgift, retlig Afgørelse og Forligsmægling samt 3 tosidede Traktater a, b, c, der indeholdt tilsvarende Bestemmelser. Da der under Forhandlingerne i 1. Kommission blev rejst Indvending imod, at Traktaterne manglede det fornødne Bindeled, hvad der vilde føre til baade upraktiske og ulogiske Resultater, blev de 3 flersidede Traktater derefter sammenarbejdet i den foreliggende Generalakt, som den 26. September 1928 enstemmigt vedtoges af Forsamlingen tilligemed en Beslutning, der opfordrer Staterne til enten at tiltræde Akten eller afslutte tosidede Traktater i Overensstemmelse med de ovennævnte Forslag.

Generalakten, der for saa vidt angaar Spørgsmaalet om L sningen af mellemfolkelige Tvistigheder, i mange Henseender minder om Genève-Protokollen (se Rigsdagstidende 1924—25 Sp. 4679) men som bl. a. adskiller sig fra denne ved, at den ikke kræver nogen Pagt ndring, og ved at den vil kunne tiltrædes af alle Stater og kun

beh ver to Staters Tilslutning for at træde i Kraft, betegner et væsentligt Fremskridt i Udviklingen henimod Afslutning af almindelige Voldgiftstraktater paa en bredere Basis, og det er derfor i nøje Overensstemmelse med den hidtil af Danmark fulgte Politik for Gennemførelse af Voldgiftstankens Universalitet, at den danske Regering støtter Folkeforbundets Bestræbelser paa dette Omraade ved at tiltræde Generalakten, sk nt dennes Bestemmelser ikke er af en saa vidtgaaende Karakter som mange af de tosidede Voldgiftstraktater, som Danmark i de senere Aar har afsluttet med en Række Lande.

Idet man iøvrigt med Hensyn til de i 1. Kommission stedfundne Forhandlinger tillader sig at henvise til Udenrigsministeriets Beretning til Rigsdagen angaaende de paa Folkeforbundets 9. Forsamling i Genève 1928 vedtagne Beslutninger og  nskemaal (se Rigsdagstidende 1928—29, Tillæg A. Sp. 5592 ff.), skal man angaaende Generalaktens enkelte Bestemmelser oplyse følgende:

Generalakten, der hviler paa lignende Grundsætninger med Hensyn til L sningen af mellemfolkelige Tvistigheder, som de der har fundet Udtryk i de saakaldte Locarno-Traktater, bestaar af 4 Kapitler, hvoraf Kapitlerne I, II og III omhandler henholdsvis Forligsmægling, retlig Afgørelse og Voldgift, medens Kapitel IV indeholder en Række almindelige Bestemmelser. I alle ikke-retlige Tvistigheder skal der finde en Forligsmægling Sted for et særligt udnævnt Forligsn vn, hvorimod retlige Tvistigheder ikke henvises til Forligsmægling, medmindre Parterne er enige herom. Iøvrigt henvises retlige Tvistigheder til Afgørelse af den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller af en i denne Anledning nedsat Voldgiftsdomstol, medens ikke-retlige Tvistigheder henvises til Voldgiftsbehandling for en Voldgiftsdomstol, hvis Medlemmer udnævnes efter de samme Regler som det ovennævnte Forligsn vn. For at give Generalakten den fornødne Elasticitet, saaledes at den vil kunne tiltrædes af det størst mulige Antal Stater, er der ved Art. 39 givet Staterne Adgang til at tiltræde under forskellige Forbehold, hvilket ligeledes er søgt opnaaet ved Bestemmelsen i Art. 38 om hel eller delvis Tiltræden og ved Art. 40